

Угамуйтеся, ліси, заспокойтеся, засніть.
Посиджу над рікою, помовчу і подумаю.
Буде тиха вода піді мною шуміть,
Буде небо світитись небесною думою.

Скільки літ і віків за водою сплигло,
А зоря, як завжди, молода і висока...
Лист кленовий, сяйнувши, упав на чоло,
Ніжність в серці стоїть, наче море, глибока.
